

У С Ы а

И з О Ы б А

2 0 0 4

УДРУЖЕЊЕ ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ

ЈЕСЕЊА ИЗЛОЖБА 2004.

БУДУЋНОСТ ПРОШЛОСТИ - ПРОШЛОСТ БУДУЋНОСТИ

1904 ЛАДА 2004

Уметнички павиљон “Џвијета Зузорић”
Београд, Мали Келемегдан 1
21. новембар - 14. децембар 2004.

БУДУЋНОСТ ПРОШЛОСТИ - ПРОШЛОСТ БУДУЋНОСТИ

*«Време садашње и време прошло
Су оба можда присутна у времену будућем,
А време будуће садржано у времену прошлом.
Ако је читаво време вечно присутно
Читаво време је неискупиво.»¹*

Сваки уметник, својом злехудом постојаношћу, вуче, гребе, утискује своју линију на графикону цивилизације. Прави он тако своју личну мандалу, «кварећи» ожутеле листове статистичког алманаха немогућих, гордих успона и опомињућих, уземљујућих понирања. Ронилац без маске, космонаут на дах, обележава свој пут паучинастим нитима крхког кристала, нитима што вретено осмишљавају. Јер то су нити без којих би три суђаје биле тек смешне, залудне старице. Вишак, као што човек сам себи већма јесте. А уметност, вишак ли је?

«Поставимо једно питање: да ли би на свету без уметника било уопште осећања лепог.»² Питање је, наравно, реторичко и, управо зато, инсистира на стабилној интерпункцији, завршава се, дакле тачком, Гутемберговом капљицом, која нужни упитник премешта у уметника самог. Уметник - упитник. То је његова кичма, стална запитаност га и у паду држи усправним. «Али његов је значај и у томе што је што је он посредник између Бога Универзума и осталих људи; он има моћ израза који открива, те слепи виде, а глуви чују, без њега би ход човечанства навише био веома, веома спор, а можда доведен и у питање.»³

Историја почиње питањем, првом јасном еманацијом духа, и, опирајући се, у име рационалног функционализма, управо том духу, доводи саму себе у питање. Данас (али и не први пут), чују се гласови како је уметност непотребна. Наводно, уметност мора, коначно да се суочи са тржиштем, без остатка да преживи или нестане. Уметник СЗР⁴, који плаћа ПДВ⁴. Или је неко други, ваљда. Уметник, који је истерао прасвештеника из себе, а за њим шутнуо и филозофа, постао је лаковеран. Наседа на теорију, гледа да се уклопи, жмурећи. Траћи живот на израчунавање кубатуре Пандорине кутије. И шта сада, када гломазне естетске доктрине са обавезујућом снагом по ствараоца, исхлапе у неспретном трењу са билборд-стварношћу? Какав талог сенчи бели папир? Живот без тајне?⁵ Шта то пригушује музику звезда коју зрачи свако право уметничко дело? Уметник као манекен садашњости, орао у корњачином оклопу на писти прекритој сатеном, како да узлети? Колико високо, колико дубоко види из трећег реда на свечарској бини? Уметник, докле?

1 Т. С. Елиот, «Четири квартета» (превод Светозар Бркић)

2 Момчило Настасијевић, «Неколико рефлексија из уметности»

3 Момчило Настасијевић, исто

4 СЗР самостална занатска радња, ПДВ порез на додату вредност (прим. аут.)

5 «Лепота једне ствари у основи је тајна те ствари». (Момчило Настасијевић, исто)

«Спољни човек, ходач по ватри у сновима, није у светилишту, не спасава месо». ⁶ Досадно је, више, бити сведок. Досадна је млигава препирка између заштићених и «незаштићених» сведока. Прави сукоб је на другој страни. Бело усијање бели шум! Говор новогovor! То је већ ствар избора. «Кривљи од оних које гледамо / Само су они који гледају.» ⁷ Прометејев усуд огледалце на лицитарском срцу.

Таблоидна уметност, yellow art, беспоговорно инфилтрирана у актуелност, инсистира на јаким средствима садашњости, исцрпљујући се у у тој временској димензији. Логична, она не препознаје традицију, континуитет, претакање кроз време. С ветром ништавила у леђа игра на шипки у ситне сате. Заводи. За њу је сто година Оног и осамдесет пет година Овог, непристојна старост, оптерећење фонда. И, откуд тим старцима зуби? Па још урамљени осмехом?

Питање је где се ми сада, овог тренутка опкољеног уметничким делима, налазимо? У павиљону Цвијета Зузорић? У УЛУС-у? Тачно, али ипак, недовољно тачно. Да ли смо заправо «унутра, у коњу», ⁸ или, пак у «кули од слонове кости»? ⁹

Јесмо ли?

«У времену попут нашег, када је паника прожела моралне обичаје,» ¹⁰ шта је то општечовечанско у уметности? Тиче ли се то икога? ¹¹

Јесењи салон 2004. одговорио је на многа, и неизречена питања. Речи узмичу пред тајном, тешко је именовати, објаснити каква је ово уметност. Ипак, «зашто не рећи: Уметност ради људске душе?» ¹²

Никола Шиндик

⁶ Шиндик, «Папир камен маказе»

⁷ Ана Бландијана, «Сведоци» (превод Петру Крду)

⁸ Горан Бабић, «Унутра у коњу» (из књиге «Сљепаца и бдјелаца»)

⁹ »И није чудо што последње стваралачке силе, непотребне једном антиуметничком времену, повлачаху се постепено из живота, док не нађоше склоништа у кули од слонове кости, да ту саме у себи изумру на миру.»(Момчило Настасијевић, «Религиозно осмишљење уметности»)

¹⁰ Емил Сиоран, «Силогозми горчине»

¹¹ »Јер општечовечанско у уметности колико је цветом изнад толико је кореном испод националног.» (Момчило Настасијевић, «За матерњу мелодију»)

¹² Момчило Настасијевић, «Неколико рефлексја из уметности»

THE FUTURE OF THE PAST THE PAST OF THE FUTURE

*«The time present and the time past
are maybe both present in the future time
and the future time included in the past.
If the whole time is always present
the whole time is irredeemable.»¹*

Every artist, with his dreary firmness, pulls, scratches, engraves his line on the chart civilization. In such way he makes his personal latch, “spoiling” the yellowed leaves of the statistical almanac of the impossible, proud upswings and cautionary, foundational plunging. A skin-diver without a mask, a breath cosmonaut marking his path with cobweb threads of flimsy crystal, threads that form the harbour. For those are threads without which the three destinies would be ridiculous, otiose old ladies. An overload, like every man is already to himself. And art, is it an overload?

“Let's ask a question: would there be in a world without artists any feeling of beauty at all?”² The question is, naturally, a rhetorical one and precisely for that, it insists on a stable punctuation and ends with a dot, a Gutenberg drop, which puts a necessary question mark with the artist himself. Artist question mark. That is his backbone, this constant inquisitiveness, which keeps him straight even in the downfall. “But his significance is also in the fact that he is a mediator between the God of the Universe and the remaining people; he has the power of expression that discovers, hence the blind can see and the deaf can hear, without him the advance of humanity would be very, very slow, and maybe thrown into doubt.”³

History begins with a question, the first clear emanation of the spirit, and, resisting in the name of rational functionalism to that very spirit, throws oneself into doubt. Today (but not for the first time), one can hear voices saying art is unnecessary. Allegedly, art must finally face the market, to the fullest, to survive or to disappear. The artist - ITS⁴, that pays the VAT⁴. Or is he someone else, maybe? The artist, who has chased the ancestral priest out of himself and subsequently dumped the philosopher, has become naïve. He falls for the theory, seeks to adapt, his eyes closed. He wastes his life on calculating the cubic volume of Pandora's Box. And what now, when cumbersome aesthetic doctrines binding for the artist evaporate in the maladroit friction with billboard-reality? What kind of residue shades off white paper? Life without secret?⁵ What is deafening the music of the stars emitted by every genuine work of art? The artist as the model of the present, the eagle in the knight's armor on satin-covered runway, how will he take off? How high, how deep does he see from the third row on the ceremonial stage? An artist, until when?

1 T. S. Elliot. «Four Quartets» (Translation Svetozar Brkic)

2 Momeilo Nastasijevic. «Several Reflections from Art»

3 Momeilo Nastasijevic. *ibid*

4 ITS Independent Trade Shop, PDV Value Added Tax (remark of the author.)

5 »The beauty of a thing is basically that thing's secret«. (Momeilo Nastasijevic. *ibid*)

“The external man, fire-walker in dreams, is not in the sanctuary, he saves not the flesh”⁶. It has become really boring to be a witness. Boring is the limp argument between protected and “unprotected” witnesses. The real battle is on the other side.

White heat white buzz! Speak newspeak! Now, that's a matter of choice.

“Guiltier than the ones we look at/Are only the ones who are looking.”⁷ Prometheus' fate a mirror on the gingerbread heart.

Tabloid art, yellow art, unquestionably infiltrated in topicality, insist on strong means of the present, petering out in that time dimension. Logical, it does not recognize tradition, continuity, slipping through time. With the wind in his back, she dances on pole into the small hours. She seduces. For her a hundred years of That and eighty-five hours of This is an indecent age, the overburdening of the fund. And whence did those old men get teeth? And framed in smile on top of that?

The question is now where are we, do at this moment, surrounded by works of art, standing? In the Cvijeta Zuzoric Pavilion? In ULUS? Correct, but not correct enough. Are we, in fact, “inside the horse”,⁸ or again, in “the ivory tower?”⁹

Are we?

“In times like ours, when panic permeates moral traditions,”¹⁰ what is universally human in art? Does anyone care?¹¹

The Autumn Exhibition 2004 answered many questions, including those never uttered. Words flee from the secret, it is hard to brand, explain what kind of art this is. Yet, “why not tell: art for the sake of human soul?”¹²

Nikola Sindik

6 Sindik. «Paper, Stone, Scissors»

7 Ana Blandiana, «Witnesses» (Translation Petru Krdu)

8 Goran Babic. «Inside the Horse» (from the book «The Blind Woman and the Vigilante»)

9 »No wonder that the last remaining creational forces, redundant in an anti-artistic time, have gradually withdrawn from life to shelter in the ivory tower, finding a place to die-off in peace»(Momcilo Nastasijevic, «Religious Conception of Art»)

10 Emil Sioran, «Syllogisms of Bitterness»

11 »The universally human in art is both above the national concept with its flower and below it with its root.» (Momcilo Nastasijevic, «For the Mother Melody»)

12 Momcilo Nastasijevic, «Several Reflections from Art»

Сто година Друштва српских уметника Лада

Чланови «Ладе» су брзо схватили попут Надежде неопходну потребу новог склопа односа између наше мисли и нашег делања, па и преко ликовне уметности која, да још једном овде поновимо, није само и «палета» или «длето» већ да се преко ње могу осетити стрелњења па и остварити најбитније тежње једног народа.

(Лепосава Бела Ст. Павловић, 1995)

У сагласју са традицијом коју је тако брижно неговала доживотна почасна председница Лепосава Бела Ст. Павловић (Београд, 17.VIII 1906 23.IV 2004), желимо да се прво сетимо ње, једнако као Мирославе Богосављевић, Вере Божичковић Поповић, Мила Димитријевића, Милице Динић, Оливере Илић Вукашиновић, Душана Јевтовића, Стевана Максимовића, Драгана Мојовића, Градимира Петровића, Миће Поповића, Светозара Самуровића, Милића Станковића од Мачве и Трајка Стојановића Косовца, као и почасних чланова Радмиле Антић, Гвоздена Јованића и Миодрага Коларића свих који су, после шездесет четврте редовне изложбе *Ладе* (1995), физички одлазили али наставили да живе кроз своја дела. Они су стваралаштвом и целокупном делатношћу доказали да су достојни својих најугледнијих претходника и предака, које нису никада заборавили.

Иако улазак у други век постојања Друштва српских уметника *Лада* заслужује не само дивљење и поштовање, него ретроспективу и озбиљнији каталог, Удружење ликовних уметника Србије је учинило све што у овом тренутку може сетило се овог важног јубилеја под окриљем своје *Јесење изложбе*. Ово код нас и, претпоставља се, у Европи најстарије уметничко друштво основали су, 4. септембра 1904 уочи отварања *Прве југословенске уметничке изложбе* у Београду, Петар Убавкић (Београд, 1850-1910), Урош Предић (Орловат, 1857 Београд, 1953), Ђока Јовановић (Нови Сад, 1851 Београд, 1953), Марко Мурат (Лука на Шипану, 1864 Дубровник, 1944), Бета Вукановић (Бамберг, 1872 Београд, 1972), Риста Вукановић (Бусовина, 1873 Париз, 1918) и Симеон Роксандић (Мајска Пољана код Глине, 1874 Београд, 1943). Наденуши свом малом братству име словенске богиње пролећа, потврдили су да *кореном иду испод а цветом хрле изнад националног да би досегли универзалне висине*, парафразирамо мисао Момчила Настасијевића). Тако су одмах поставили здраве темеље на којима је могло да се даље гради и, што је најважније, часно траје.

Као један од оснивача *Ладе* слови и Надежда Петровић (Чачак, 1873 Ваљево, 1915), али се њено име не налази у општеприхваћеном попису седморо поменутих угледних сликара и вајара. Она је, сасвим сигурно, учествовала у остваривању и развијању замисли о овој асоцијацији, тим више што је у Софији (29. децембра 1904) присуствовала спајању националних удружења (после српског, убрзо установљених хрватског, словеначког и бугарског) у Савез југословенских уметника са истим називом који симболише вечиту обнову и младост. Међутим, наша предвођица модерне је, због неслагања око избора њених слика за *Другу југословенску уметничку изложбу* (1906), иступила из *Ладе* и тако се удаљила од оних који нису одобравали њено авангардно хитање. Платила је цену јер се једина нашла на магистралном правцу експресионизма и фовизма, истовремено са њиховим промотерима у Немачкој и Француској, у доба када и најпросвећенији код нас нису могли да прихвате нове естетске постулате и ценили само академско реалистичку вештину. Била је то, чини се, неопходна жртва да би сви остали, који су чиста срца приступали *Друштву српских уметника*, без обзира на национално порекло или опредељење, изградили односе засноване на разумевању неистомисљеника, на откривању лепоте различитости и, надасве, на љубави према ближњем, домовини и њеној баштини, човечанству и човечности.

Ладу су чинили и чине представници опречних естетских и поетских усмерења, присталице спорог ритма већ потврђених достигнућа и заговорници промена у жељи да понуде нешто ново и другачије од уобичајеног. У њеним редовима има и традиционалиста и радозналих истраживача, али је сигурно да већина припада матичним токовима наше уметности. Њихова ремек-дела и капитална остварења чувају и излажу наши најугледнији музеји и галерије, понајвише Народни музеј у Београду, јер без њих не би био могућ ни један озбиљнији антологијски преглед сликарства, скулптуре, цртежа и графике у Србији и Црној Гори и некадашњој Југославији.

Неки чланови *Ладе*, уједно и свог матичног УЛУС-а, овенчали су се наградом *Јесење изложбе*, а скоро сви чине језгро вредности које ова смотра приказује откад је установљена (1928) и верујемо да ће и ове године доказати да заузимају значајно место у савременој уметности. Зна се да су осамнаесторо припадника ове уметничке групе изабрани за чланове Српске академије наука и уметности; да су многи оставили траг као врсни ликовни педагози, професори у школама и на академијама; да највише има оних који су врло активни у ликовном и јавном животу редовно приређују самосталне изложбе, учествују на престижним смотрама код нас и у свету, баве се примењеном уметношћу, књижевношћу, публицистиком, филмом; да су о најугледнијима објављени монографије, књиге, каталози, осврти у медијима; да су се најсвестранији оглашавали као ликовни критичари, теоретичари уметности и у правом смислу независни интелектуалци на бедему правде, истине, поштења и хуманости. Зато од њих очекујемо да распламсају жар *Ладе*, да осветли себе и све нас, на шта их обавезе и њено име које је знамење.

Љубица Миљковић

The 100th Anniversary of the Serbian Artistic Society “Lada”

Members of “Lada have like Nadezda understood the indispensable need for a new structure of the relationship between our thoughts and our acts, even through fine arts, which are not, we say that again, just in the “palette” or in the “chisel”; they can be a medium for feeling and even achieving the most important ambitions of a nation.

(Leposava Bela St. Pavlovic, 1995)

In accordance with traditions so carefully cherished by the Life Honorary Chairwoman Leposava Bela St. Pavlovic (Belgrade, 17.VIII 1906–23.IV 2004), we would first like to remember her, as well Miroslava Bogosavljevic, Vera Bozickovic-Popovic, Mila Dimitrijevic, Milica Dinic, Olivera Ilic-Vukasinovic, Dusan Jevtovic, Stevan Maksimovic, Dragan Mojovic, Gradimir Petrovic, Mica Popovic, Svetozar Samurovic, Milic Stankovic from Macva and Trajko Stojanovic Kosovac and honorary members Radmila Antic, Gvozden Jovanic and Miodrag Kolaric—all those who, after the sixty-fourth regular exposition of *Lada* (1995), physically left us, but continued to live through their works of art. With their authorship and overall opus they have proved to be worthy of their most prominent predecessors and ancestors, who they have never forgotten.

Although the commencement of the second century of the existence of the Serbian Artistic Society *Lada* merits not only admiration and respect, but also a retrospective and a serious catalogue, the Association of Fine Artists of Serbia has done its maximum at this moment—it has remembered this important jubilee under the auspices of its *Autumn Exposition*. This most ancient artistic society in Serbia and probably in Europe was founded on September 4th, 1904—on the eve of the inauguration of the *First Yugoslav Artistic Exposition* in Belgrade, Petar Ubavkic (Belgrade, 1850–1910), Uros Predic (Orlovat, 1857–Belgrade, 1953), Djoka Jovanovic (Novi Sad 1851–Belgrade, 1953), Marko Murat (Luka na Sipanu, 1864–Dubrovnik, 1944), Beta Vukanovic (Bamberg, 1872–Belgrade, 1972), Rista Vukanovic (Busovina, 1873–Paris, 1918) and Simeon Roksandic (Majska Poljana near Glina, 1874–Belgrade, 1943).

Baptizing their little fraternity the name of the Slavic Goddess of Spring, they have confirmed to go *the root below and the flower above the national concept in order to reach universal heights*, according to Momcilo Nastasijevic). In such a way, they have laid healthy foundations on which one could continue to build, and most importantly, maintain an honorable existence.

Among the founders of *Lada* also figures Nadezda Petrovic (Cacak, 1873–Valjevo, 1915), but her name is not in the generally accepted list of seven above mentioned distinguished painters and sculptors. She has definitely participated in the realization and the development of the ideas in this association, all the more so by participating in Sofia (on December 29th 1904) to the merger of national associations (after the Serbian one, the soon-established Croatian, Slovenian and Bulgarian) into the Association of Yugoslav Artists, with the same name that symbolizes eternal renewal and youth. However, due to divergences over the selection of her paintings for the *Second Yugoslav Artistic Exposition (1906)* our Modernist leader left *Lada* and estranged herself from those you did not condone her avantgarde tendencies. She paid the price for finding herself on the highway of expressionism and fauvism, at the same time with their promoters in Germany and France, at a time when even the most enlightened among us could not accept new aesthetic postulates, esteeming only academic realist art. It seems that it was a necessary sacrifice in order for everyone else who joined *The Society of Serbian Artists* with hearts on their sleeves, regardless of their national origin, to build relations based on understanding different opinion, discovering the beauty in diversity and, above all, loving their neighbors, country and its tradition, humanity and humanism.

Lada has consisted and still consists of representatives of dissonant aesthetic and poetic trends, adherents to the slow rhythm of already established achievements and the promoters of change who want to offer something new and different from the conventional. In *Lada's* ranks there are both traditionalists and curious researchers, but the bulk of its members definitively consist of adherents to the “mother courses” of our art. Their chef d'oeuvres and capital achievements are enshrined and exposed by the our most prominent museums and galleries the National Museum in Belgrade in particular for without them no serious anthological review of painting, sculpture, drawings and graphics in Serbia and Montenegro and in the former Yugoslavia would not be possible.

Some members of *Lada* who are also members of their mother association ULUS - have been awarded the *Autumn Exposition* prize, and almost all represent the core of the values presented by this exposition since its inception (1928), and we believe that this year also they will prove to hold an important place in modern art. It is well-known that eighteen of the members of this artistic group have been appointed as members of the Serbian Academy of Sciences and Arts; that many of them have made their mark as outstanding fine arts pedagogues, professors in schools and academies; that most of them are very active in life as in the world of fine arts they organize regular personal expositions, participate on prestigious exhibitions home and abroad, work in applied art, literature, publishing and film. The most prominent have had monographs, books, catalogues and newspaper articles published about them; the most versatile of them have been active as fine arts critics, art theorists and rightfully so as genuine independent intellectuals on the barricades of justice, truth, honesty and humanism. We therefore expect them to stir-up the passion of *Lada*, to illuminate both themselves and all of us, for they are bound to it by its emblematic name.

Ljubica Miljkovic

АУТОРИ КОЈИ ИЗЛАЖУ ПО КОНКУРСУ:

АНТИЋ ВЛАДИМИР
БЕЋИРИ АЛАН
БУТОРАЦ ЈЕЛЕНА
ВЕЛОВАН ЗДРАВКО
ДЕСАНЧИЋ ГОРАН
ДИВЈАК МИЛЕНКО
ДРАГИЋЕВИЋ РАДМИЛА-МИЛА
ЂУКИЋ КОСТИЋ ЖИВАНА
ЂОРЂЕВИЋ ВАЊА
ЗАРИЋ АЛЕКСАНДАР
КАРАНОВИЋ БРАНИМИР
КРНАЈСКИ ЈАДРАН
КУЗМАНОВИЋ БРАНКА
МЛАЂОВИЋ МИОДРАГ

МИНИЋ ЈЕЛЕНА
НИКОЛИЋ ЉУБИЦА
ОТАШЕВИЋ БОЈАН
ПЛЕСКОЊА ИВОНА
РАДОЊИЋ СИМОНИДА
РАКОВИЋ БРАНКО
РАДОШЕВИЋ АНИЦА
РИБИЦА СВЕТЛАНА
ТОДОРОВИЋ ТОМИСЛАВ
ФИЛИПОВИЋ МИРОЉУБ
ФИШИЋ ТИЈАНА
ЏАРАНОВИЋ ПРЕДРАГ
ЏАРИЋ БИЉАНА
ЏЕРОВИЋ АНА

НАГРАДЕ ЈЕСЕЊЕ ИЗЛОЖБЕ:

1985. Лазар ВОЗАРЕВИЋ (постхумно)
1986. Љубица Џуца СОКИЋ
1987. Ксенија ДИВЈАК
Александар ТОМАШЕВИЋ (постхумно)
1988. Милан Џиле МАРИКОВИЋ
1989. Миодраг РОГИЋ
1990. Олга ЈЕВРИЋ
1991. Бора ИЉИВСКИ
1992. Душан ЈУНАЧКОВ
1993. Милун ВИДИЋ
1994. Лазар ВУЈАКЛИЈА
1995. Зоран ПЕТРОВИЋ

1996. Милица СТЕВАНОВИЋ
1997. Зоран ЈОВНОВИЋ ДОБРОТИН
1998. Војин СТОЈИЋ
1999. Љубинка ЈОВАНОВИЋ МИХАИЛОВИЋ
2000. Душана ОТАШЕВИЋ
2001. Миодраг Б. ПРОТИЋ
2002. Зоран ПАВЛОВИЋ
2003. Александар ЂУРИЋ,
Венија ВУЧИНИЋ ТУРИНСКИ
2004. Никола Кока ЈАНКОВИЋ
Тодор СТЕВАНОВИЋ

АНТИЋ ВЛАДИМИР

Горњи Милановац, Ј. Обреновића 25

Рођен 1978, Чачак.

ФПУ завршио у Београду.

C2S5, 2004. дрво, 150 x 70 x 70

АРНАУТ ЂОРЂЕ

Београд, Мира Попаре 81

Рођен 1960, Београд.

ФПУ завршио у Београду.

Pre - milenium tension IV, 2004, теракота, 31 x 18 x 16

Pre - milenium tension IV, 2004, теракота, 31 x 18 x 16

АСЛАНИ ИСАК

Нови Београд, Јурија Гагарина 267

Рођен 1945, Дунав-Косово.

АЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Ружа лушања (посвећено М.Мандићу), 2004,

колаж од пронађених исечака, 90 x 156

БАБИЋ М. БОЖИДАР

Београд, 29. новембра 65

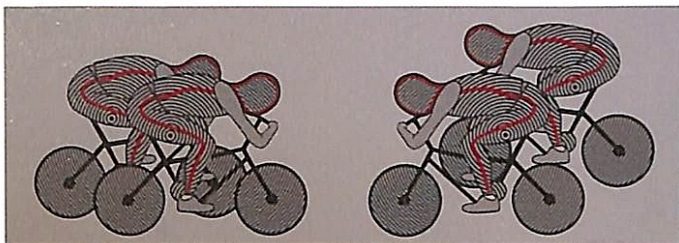
Рођен 1939.

АЛУ завршио у Београду.

Ђура, 2004, варени метал, 50 x 40 x 40

Мачак, 2004, варени метал, 25 x 25 x 60

Птица, 2004, варени метал, 70 x 22 x 22

БЕЋИРИ АЛАН

Београд, Трг Николе Пашића 1

Рођен 1979, Урошевац.

ВШЛПУ завршио у Београду.

Каденца, 2004, комбинована, 33 x 90

Без каденце, 2004, комбинована техника, 33 x 90

БУТОРАЦ ЈЕЛЕНА

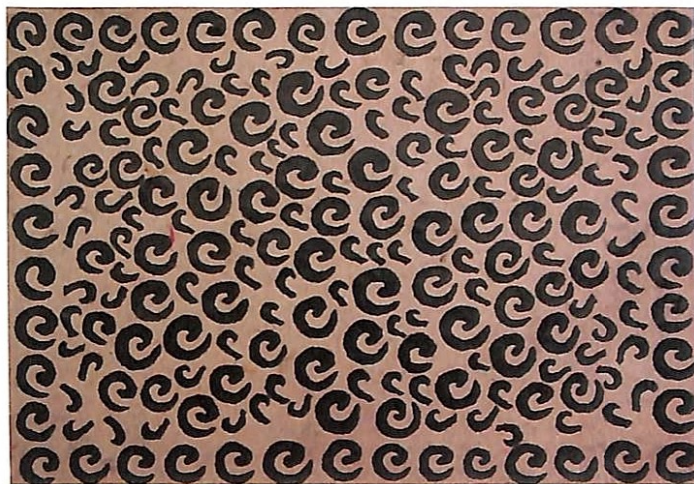
Земун, Ивана Мажуранића 11

Рођена 1956, Опатија.

Студирала Архитектонски факултет у Београду.

Таласи 1, 2004, колаж, 80 x 55

Таласи 2, 2004, колаж, 80 x 55

ВЕЛОВАН ЗДРАВКО

Нови Београд, Јурија Гагарина 41/18

Рођен 1954, Бела Црква.

ФЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Велико изливање, 2003, уљани пастел, 125 x 178 (деталј)

ВЛАШИЋ ДРАГИЊА

Земун, Тиршова 7

Рођена 1928, Војка.

АЛУ завршила у Београду.

Мојсије, уље на платну, 225 x 200

Врџлоџ, уље на платну, 250 x 200

Сеанса, уље на платну, 250 x 210

ВУКОВИЋ БИЉАНА

Београд, Цара Уроша 48

Рођена 1948, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Студеница (Горње испоснице Светиої Саве), 2003/4,
акватинта, бакропис у боји, 200 x 56

Студеница, 2002, акватинта, бакропис у боји, 66 x 50

Студеница, 2003, акватинта, бакропис у боји, 65 x 50

ВУКОВИЋ СИНИША

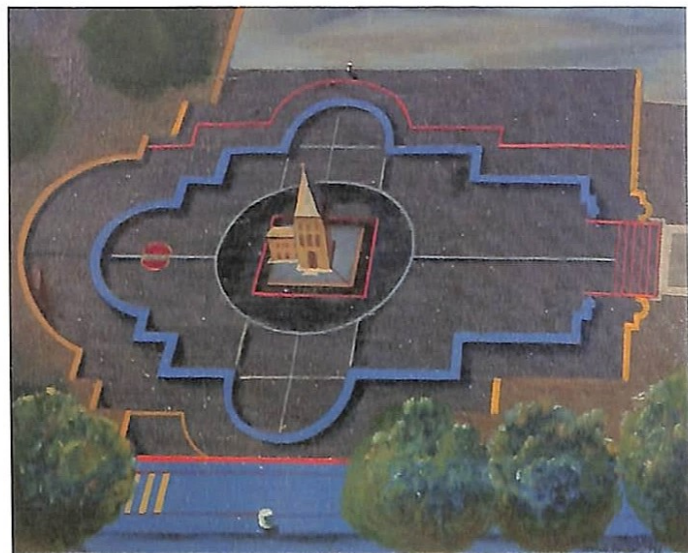
Београд, Ивана Милутиновића 9а

Рођен 1932, Куманово.

АЛУ завршио у Београду.

Без назива, уље на платну, 50 x 60

Енџеријер, уље на платну, 45 x 60

ГЛИШИЋ МИЛИЈА

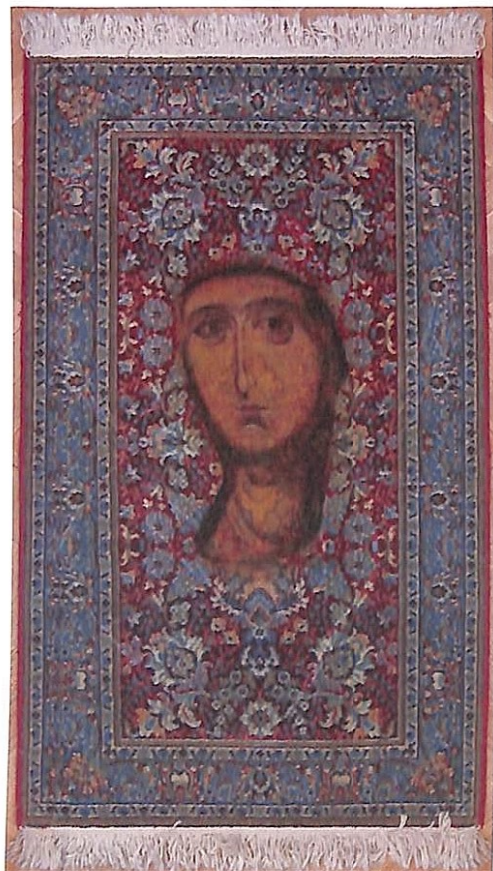
Београд, Михаила Валтровића 30

Рођен 1932, Рољац.

АЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Идол I, 1981, керсантин, 50 x 60

Велика шкољка, 1979, керсантин, 60 x 45 x 45

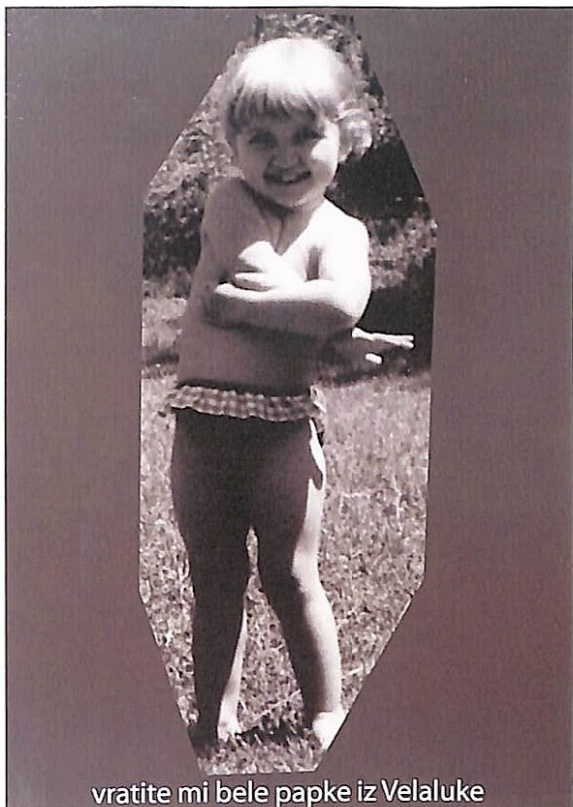

ГОЛУБОВИЋ ВЕСНА

Београд, Максима Горког 95

Рођена 1955, Бањалука. ФЛУ завршила у Београду.

Константинопољ, 2004, комбинована техника, 75 x 130

ДЕСАНЧИЋ ГОРАН

Нови Београд, Похорска 20/22

Рођен 1957.

ФЛУ завршио у Београду.

Без назива, 2004, принт, 70 x 50

ДИВЈАК МИЛЕНКО

Нови Београд, Булевар Михаила Пупина 157

Рођен 1966, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Град, 2003, уље на платну и дрво, 110 x 90

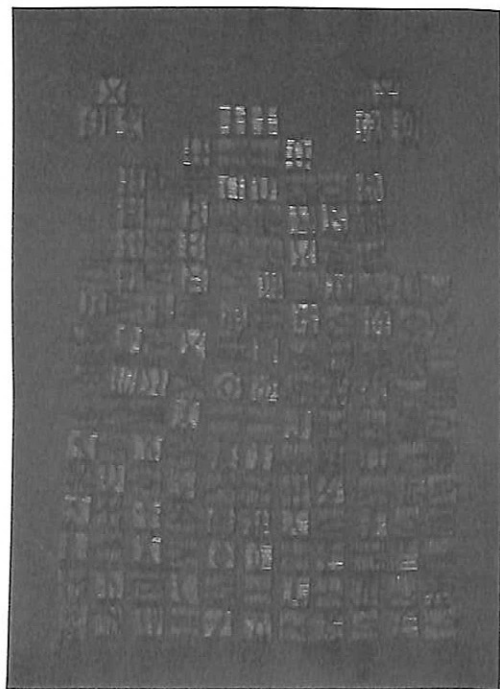
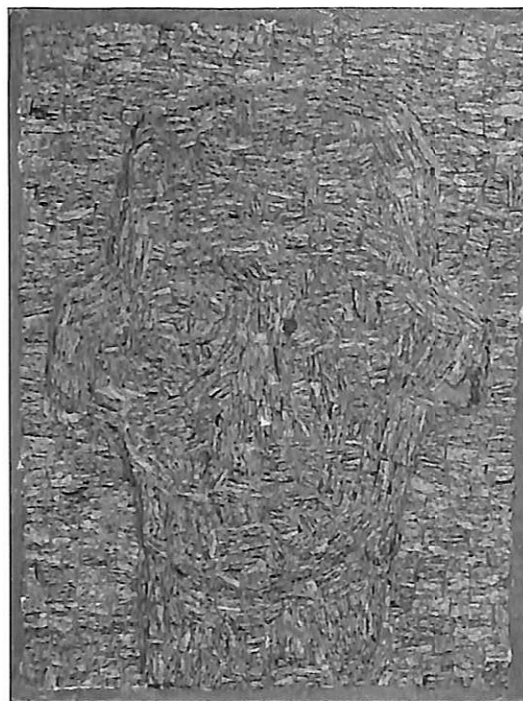
ДРАГИЋЕВИЋ РАДМИЛА МИЛА

Београд, Београдски батаљон 50 А

Рођена 1969, Београд.

ФЛУ завршила у Београду.

Варијације I, 2004, мозаик, 35 x 45

ЉУКИЋ КОСТИЋ ЖИВАНА

Панчево, Моше Пијаде 9

Рођена 1945, Качарево.

Рударско геолошки факултет завршила у Београду.

Ејно знак I, 2003, комбинована техника, 50 x 65

БОРБЕВИЋ ВАЊА

Београд, Јована Бијелића 18

Рођена 1978, Београд.

Академију лепих уметности завршила у Београду.

Крај, 2004, уље, графит, пастел на папиру, 54 x 65

БОРБЕВИЋ Н. ЗОРАН

Београд, Топличин венац 29

Рођен 1959, Крушевац.

ФПУ завршио у Београду.

ТР, 03/04, 2004, јајчана темпера, дрво, 26 x 36

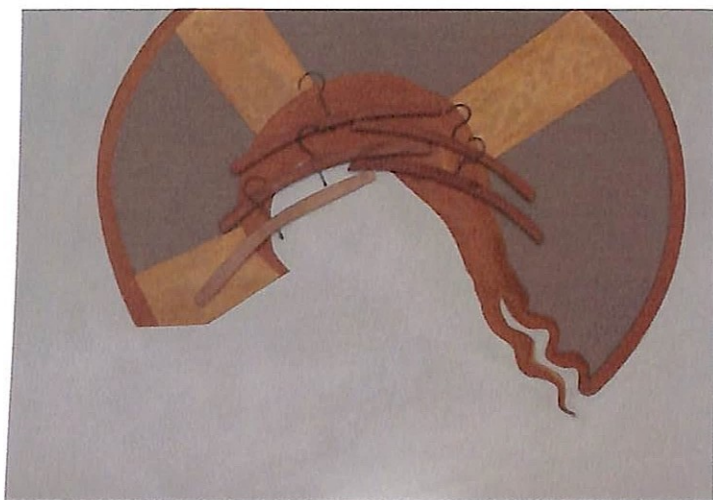
Т.Р. 04/04, 2004, јајчана темпера, дрво, 26 x 36

БУЗА ПЕТАР

Београд, Пере Петковића
ФЛУ завршио у Београду.

Лица, 2004, дигитална штампа, полиптих
променљивих димензија

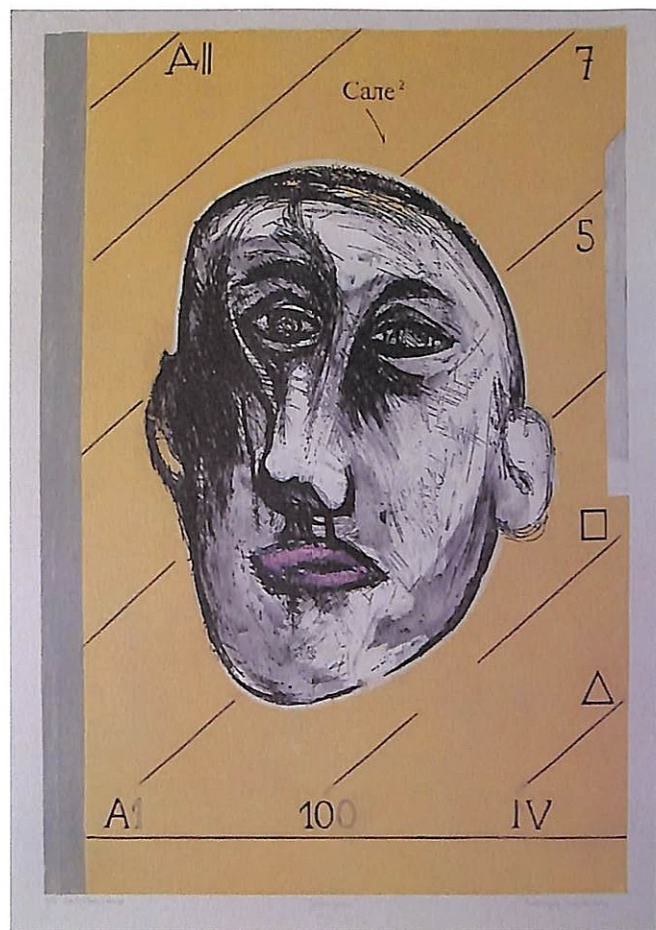

БУРИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, Цара Уроша 26
Рођен 1953, Београд.
Филолошки факултет завршио у Београду.

Христ, 2000, комбинована техника, 100 x 120

Фреска, 1994/2004, комбинована техника, 120 x 160

ЗАРИЋ АЛЕКСАНДАР

Београд, 10 авијатичара 5

Рођен 1970, Београд.

ФПУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Црвена усџа, 2003, комбинована техника, 107 x 78

ИВАНОВИЋ РАДОВАНОВИЋ ДРИНКА

Београд, Устаничка 81

Рођена 1943, Страгари.

Била ђак Матије Вуковића.

Скица за сјоменик Филипџу Вишњићу, 1990, бронза в 50

Никола Тесла, 1994, бронза, в 65

ЈАНКОВИЋ НИКОЛА КОКА

Београд, Шајкашка 27

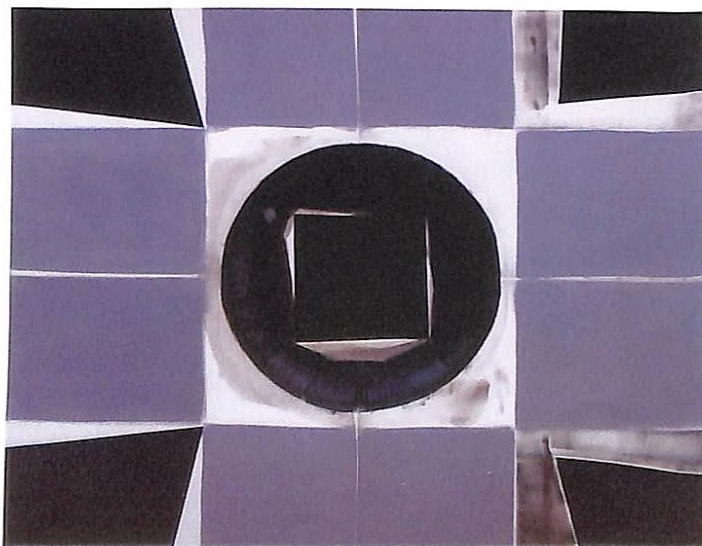
Рођен 1926, Крагујевац.

АЛУ и специјални течај завршио у Београду.

Усамљена, 1973, бронза, 53 x 30 x 16

Рајник, 1978, бронза, 84 x 31 x 31

Бранислав Нушић, 1989, бронза, 23 x 17 x 22

ЈЕЛЕНКОВИЋ ДИВНА

Београд, Браће Грима 14

Рођена 1952, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Цр, 2002, уље на платну, 130 x 100

ЈЕЛИЋ МИОДРАГ

Београд, Цара Уроша 15

Рођен 1950, Београд.

АЛУ завршио у Београду.

Пејзаж, 2003, уље на платну, 100 x 120

Зимски пејзаж, 2003, уље на платну, 100 x 120

ЈОВАНОВИЋ ЉУБИНКА

Београд, Париска 14

Рођена 1922, Београд.

АЛУ завршила у Београду.

Косово, 1990, комбинована техника, 146 x 130
Проспјор, 1991, комбинована техника, 195 x 130

ЈОЦИЋ ЈЕЛЕНА

Београд, Теразије 1
Рођена 1970, Београд.
ФЛУ завршила у Београду.

Subway, 2002, литографија у боји, 50 x 70
Waiting for train, 2002, литографија у боји, 50 x 70
Grand Central, 2002, литографија у боји, 50 x 70

ЈОЦКОВ МИЛЕУСНИЋ МАЈА

Нови Сад, Трг републике 13
АУ завршила у Новом Саду.

Три боје, 2003, литографија у боји, 50 x 70
У црвеној, 2003, литографија у боји, 50 x 70

КАРАЛИЋ МАРИЈАНА

Београд, Београдска 51

Рођена 1948, Земун.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Последње лето Ане Штаниће, 2003, уље на платну, 17 x 12

КАРАНОВИЋ БРАНИМИР

Нови Београд, Јурија Гагарина 197

Рођен 1950, Београд.

ФПУ и постдипломске студије на ФЛУ завршио у Београду.

Складиште, 2003, колор фотографије, 95 x 60

КРНАЈСКИ ДРАГОСЛАВ

Земун, Мирослава Тирша 6
Рођен 1952, Пула.
ФЛУ завршио у Београду.

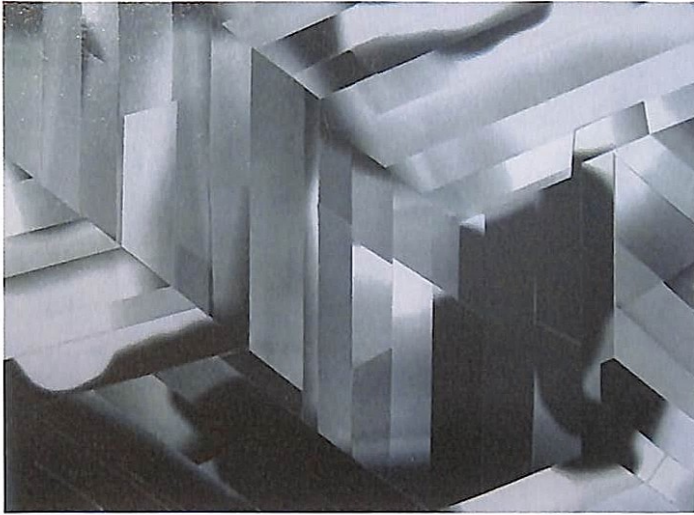
Киша, 2002, папирна пулпа, прохромна мрежа, 120 x 150
Ликовна колонија "Умешности ђаира", Чачак

КРНАЈСКИ ЈАДРАН

Београд, Вишњички венац 65/19
Рођен 1961, Пула.
ФЛУ завршио у Београду.

Годишњи одмор, 2004, уље на платну, 50 x 65

КУЗМАНОВИЋ БРАНКА

Београд, Слободанке Данке Савић 21

Рођена 1967, Париз.

ФЛУ завршила у Београду.

Интерференција, 2002, дигитална штампа,
69,2 x 273,2 (деталј)

МАРКОВИЋ ДРАГАНА

Београд, Борска 45

Рођена 1967, Београд.

ФЛУ завршила у Београду.

За М.Б., 2004, комбинована техника

МИЉУШ БРАНКО

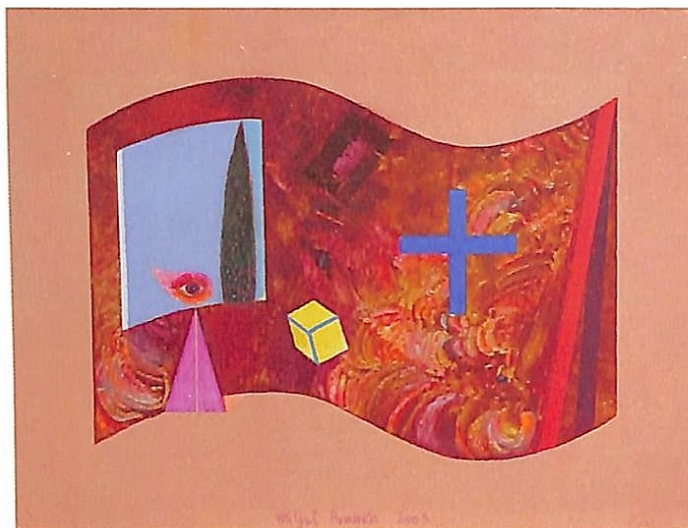
Београд, Гаврила Принципа 9

Рођен 1936, Добротиња.

АЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Медиџерански пејзаж-Зид илача, уље на платну, 35 x 50

Медиџеран, уље на платну, 35 x 50

МИЈАТОВИЋ ТЕОФАНОВИЋ ВУКОСАВА

Нови Београд, Јурија Гагарина 181

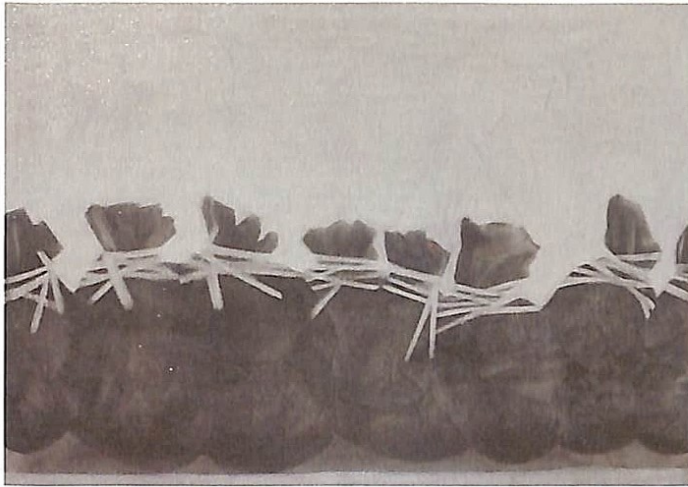
Рођена 1937, Кнежеви Виногради.

АЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Вера, 2004, суви пастел, 40 x 40

Нада, 2004, суви пастел, 40 x 40

Љубав, 2004, суви пастел, 40 x 40

МИРКОВ ГОРДАНА

Београд, Доситејева 11

Рођена 1947, Крагујевац.

ВПШ завршила у Београду.

Кесе, 2004, оловка на платну, 70 x 50

МИХАИЛОВИЋ МИОДРАГ БАТА

Београд, Стојана Протића 7

Рођен 1923, Панчево.

Студирао АЛУ у Београду.

Ауђојорјирей, 1950, уље на платну, 60 x 50

Ауђојорјирей, 1999, уље на платну, 50 x 70

Вл. К. Гајин, Београд

МЛАЂОВИЋ МИОДРАГ

Нови Београд, Др Ивана Рибара 186/3

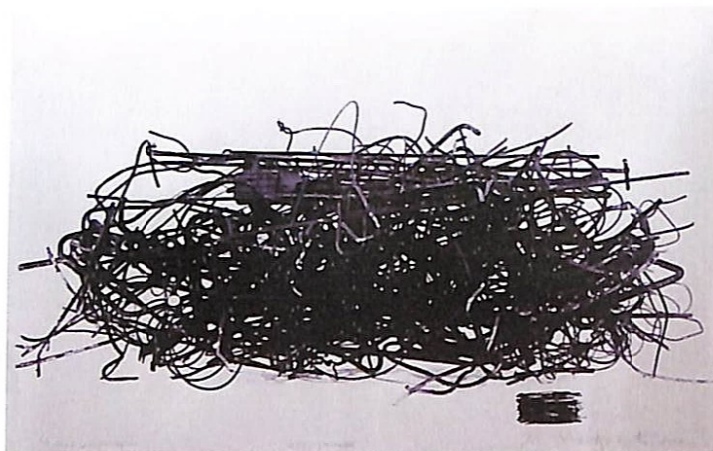
Рођен 1960, Жеровница.

АЛУ завршио у Приштини и постдипломске студије на ФЛУ
у Београду.

Рециклажа, 2004, фото-дигитал принт, 49 x 120

Збијање, 2004, фото-дигитал принт, 50 x 90

Сабијање, 2004, фото-дигитал принт, 61 x 86

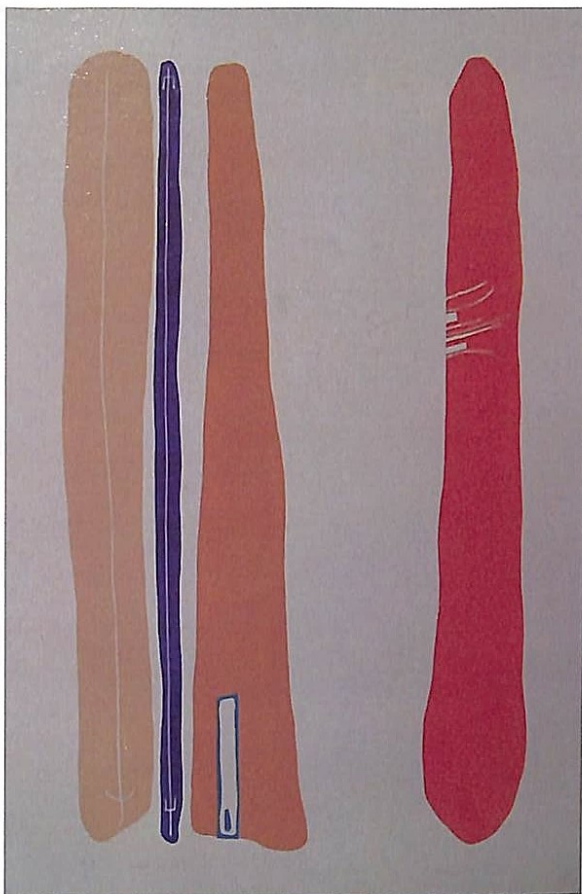
МИНИЋ ЈЕЛЕНА

Београд, Диљска 11

Рођена 1970, Пријепоље.

ФПУ завршила у Београду.

Грипших Гробље кућних љубимаца, 2002,
комбинована техника, 450 x 145 (детал)

МОМИРОВ ДРАГАЊ

Чента, С. Јовановића 4

Рођен 1962.

ФЛУ завршио у Београду.

Без назива, 2003, комбинована техника, 120 x 80

МОМИРОВ ЖЕЉКА

Београд, 80. нова 2/25

Рођена 1962, Нови Сад.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Пољед изнутра 1, 2004, дрво, лупа, прохром,
3 x (50 x 50 x 18)

Пољед изнутра 2, 2004, дрво, олово, стакло,
3 x (25 x 25 x 10)

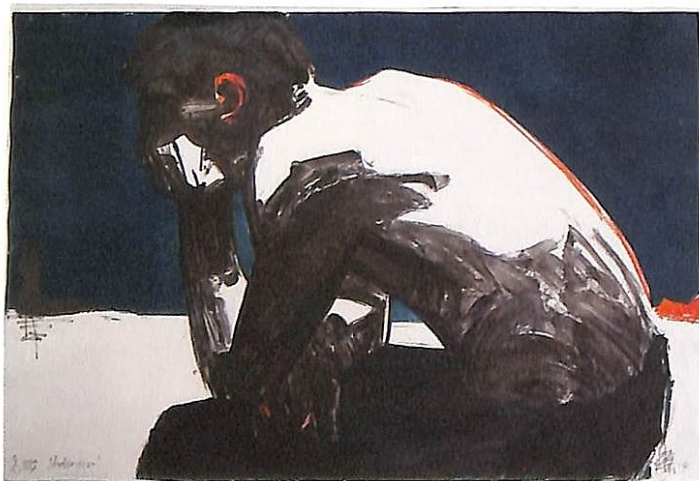
НИКОЛИЋ ЉУБИЦА

Нови Београд, Шпанских бораца 64/3

Рођена 1963, Земун.

ФЛУ завршила у Београду.

Морска њрича, 2004, комбинована техника, 50 x 70

ОТАШЕВИЋ БОЈАН

Крагујевац, Драгана Петковића 3/2

Рођен 1973, Крагујевац.

ФЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Подоћна мисао, 2004, алграфича, 100 x 70

ПАВЛОВИЋ РУЖИЦА БЕБА

Београд, Змаја од Ноћаја 13/Б

Рођена 1927, Београд.

АЛУ завршила у Београду.

Геца Кон, уметници и пријатељи, 1997,

уље на платну, 135 x 135

ПАПИЋ ДРАГАН

Београд, Палмотићева 6

Рођен 1952, Београд.

...А на једном крину слова - ко од златија, слова веле

"Нека љуби - брајтау брајта!" Алекса Шантић

2004, принт, 150 x 200

Здравиње I, 2004, принт, 150 x 200

Здравиње II, 2004, принт, 150 x 200

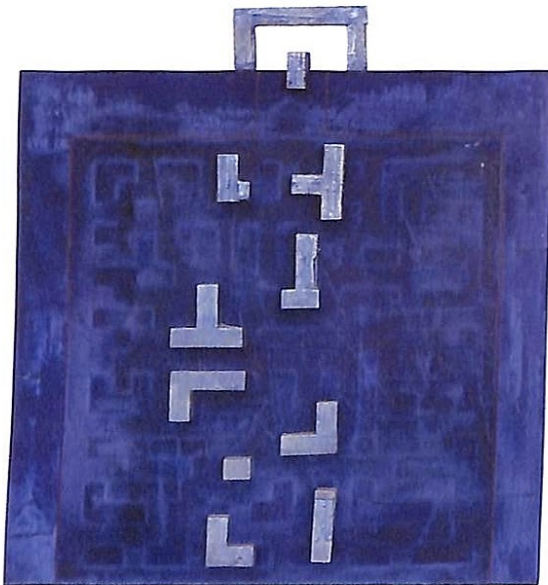
ПЛЕСКОЊА ИВОНА

Нови Београд, Гандијева 100/42

Рођена 1974, Београд.

ФЛУ завршила у Београду.

Аутиооптицити, 2004, комбинована техника, 22 x 20

ПОПИВОДА РАЈКО

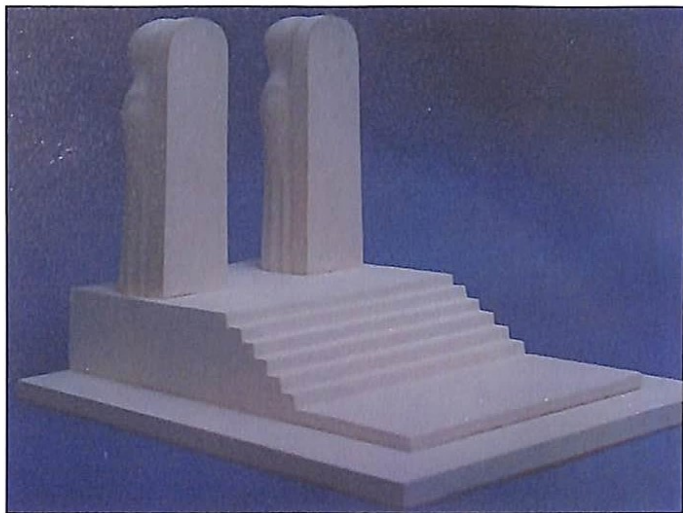
Београд, Радоја Домановића 22

Рођен 1953, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Плавии лавиринт, 2004, дрво, алуминијум, боја,
31 x 27 x 4,5

Љубичастии лавиринт, 2004, дрво, алуминијум, боја,
31 x 27 x 4,5

ПОПТСИС СТАВРОС

Београд, Мекензијева 38

Рођен 1948, Сомбор.

ФЛУ завршио у Београду.

Фотоскулптура - пројекат и нови арт правац - стил

Арт њорџа - *Арт синџеза* за храм уметности

и трговачки центар у Њујорку

2004, фотоскулптура, 40 x 30

РАДОЈКОВИЋ СРЂАН

Београд, Јеврема Грујића 7

Рођен 1951.

ФЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Фиџура I, 2004, комбинована техника, 70 x 100

Фиџура II, 2004, комбинована техника, 70 x 100

РАДОЊИЋ СИМОНИДА

Београд, Бурићева 2/10

Рођена 1973, Београд.

АУ завршила у Новом Саду, постдипломске студије
на ФЛУ у Београду.

Чироки и њријашељи, 2003, комбинована техника, 60 x 60

Надизравање, 2003, комбинована техника, 60 x 60

РАДОШЕВИЋ АНИЦА

Вршац, Иве Андрића 29

АЛУ завршила у Новом Саду.

Мртва њрирода, 2002, комбинована техника, 70 x 100

Џуцлај, 2002, комбинована техника, 100 x 70

РАКИЋ ШЕФЕР СЛОБОДАНКА

Београд, Баштованска 7

Рођена 1953, Шабац.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Славље у баићи, 2002, уље на платну, 40 x 40

Под истим крстом, 2004, уље на платну, 40 x 40

Дан крунисања, 2004, уље на платну, 40 x 40

РАКОВИЋ БРАНКО

Нови Београд, Грамшијева ба/19

Рођен 1967, Београд.

ФЛУ завршио у Београду.

Заувек, 2003, линорез, 60 x 60

РЕЉИЋ РАДОМИР

Београд, Кнез Михаилова 35

Рођен 1938.

АЛУ завршио у Београду.

Призори и њозори, 2000, акварел, 102 x 66,5

Чуварке измишљеног града, 2000, акварел, 74,5 x 105

РИБИЦА СВЕТЛАНА

Београд, Сретена Младеновића 9/5

Рођена 1963, Беч, Аустрија.

ФПУД и постдипломске студије завршила у Београду.

Молим реци..., 2003, комбинована техника, 33,5 x 50

Лов, 2004, комбинована техника, 35,5 x 42,5

СКОВРАН МАЈА

Београд, Светогорска 29

Рођена 1961, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Златни њечки лавиринт, 2000, уље на платну, 100 x 130

СТЕВАНОВИЋ ВЕРА

Земун, Мирослава Тирша 6

Рођена, 1953, Београд

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Снови са Севера

[www.white-shepherd-swiss](http://www.white-shepherd-swiss.com)

1.... ? *Знам. Тамо где живе моји њреци и њече река Јукон.*

2. *Малиша ! Донеси чешаљ !*

3. *Лањски кайуџ ми је у његлама !?*

Инсталација, 2003/2004.

Комбинована техника
(крзно, стакло, пизбург, колона медведа...),
Димензије променљиве

СТЕВАНОВИЋ ТОДОР

Београд, Таковска 29

Рођен 1937, Лесковац - Залужње.

АЛУ и постдипломске студије завршио у Београду.

Бучумика, 2003, комбинована техника, 135 x 135

Гавранче и Бучумика, 2003, комбинована техника, 135 x 135

Краљ Милутиин у каји моје свесити,
2003/4, комбинована техника, 135 x 135

ТОДОРОВИЋ ТОМИСЛАВ

Нови Београд, Старо сајмиште 21

Рођен 1948, Сибница.

АЛУ завршио у Београду.

Вертикални појез, 2002, теракота, полиестер-гвожђе,
95 x 18 x 18

ТРКУЉА РАДИСЛАВ

Београд, Ладне воде 65

Рођен 1938, Кладово.

АЛУ завршио у Београду, постдипломске студије у

Мајсторској радионици Крсте Хегедушића у Загребу

Црвени калуђер, 2000, 200 x 100

Црни Калуђер, 2000, 200 x 100

ФИЛИПОВИЋ МИРОЉУБ

Нови Београд, Студентска 11

Рођен 1952, Трстеник.

ВУШ завршио у Београду.

Бојилиците, 2004, уље на платну, 120 x 145

ФИШИЋ ТИЈАНА

Београд, Булевар Деспота Стефана 70
Рођена 1966, Београд.
ФЛУ завршила у Београду.

Свети, 2004, уље на платну, 80 x 40

ФЛОРШИЋ МАРЈАН

Земун, Бежанијска 22
Рођен 1950, Земун.

Дом јахача свейлосији, 2003, дигитални принт, 71 x 47,5

ЦАРАНОВИЋ ПРЕДРАГ

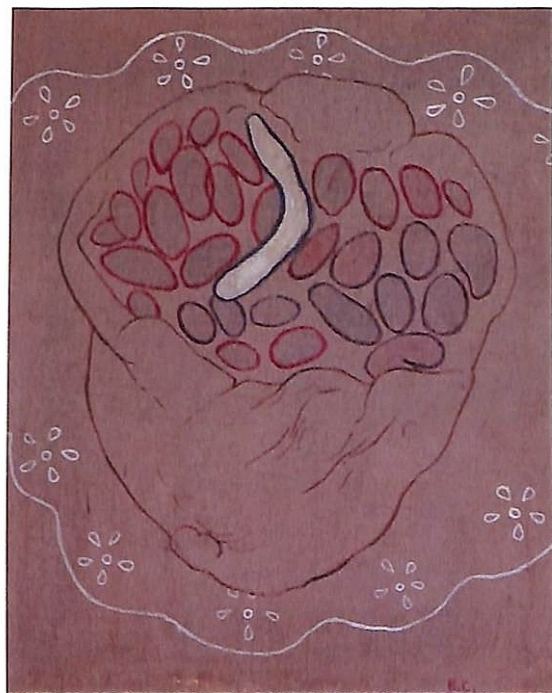
Београд, Захумска 2

Рођен 1955, Кладово.

Филозофски факултет (група за историју уметности) завршио у Београду.

Ајлас зеза анђишйоде, 2004, комбинована техника, 40 x 30

Поврајџак рајџника-Рајџни џлен, 2004, комбинована техника, 170 x 25 x 60 (деталј)

ЦАРИЋ БИЉАНА

Нови Београд, Јурија Гагарина 72/7

Рођена 1976.

АУ завршила у Новом Саду, постдипломске на ФЛУ у Београду.

Мрџва џрйрода 1-2, 2004, комбинована техника, 2 x (90 x 70)

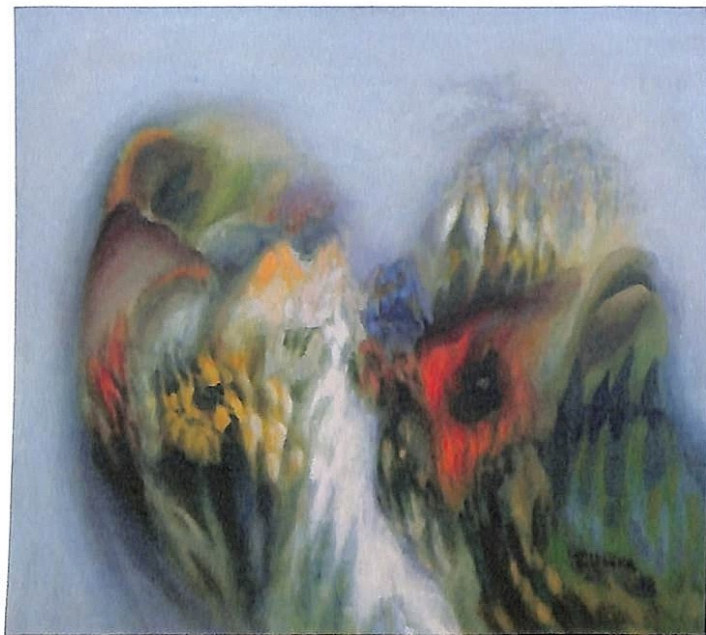
ЦЕРОВИЋ АНА

Нови Београд, Гандијева 174/12

Рођена 1974, Београд.

ФЛУ и постдипломске студије завршила у Београду.

Пољед, 2002, уље на платну, 60 x 80

ШИПКА БОСИЉКА

Чачак, Приштинска 6

Рођена у Вршцу.

АЛУ завршила у Београду.

Силуџе, 1999, уље на платну, 93 x 88

Импресум :

Издавач: УЛУС

За издавача: Миодраг Мишко Петровић

Уредник каталога и организација изложбе: Наталија Церовић

Превод: Богдан Петровић

Фотографије: Ненад Петровић

Припрема и графичка обрада: Борко Панов и Тијана Вуца

Техничка поставка: Сретен Гавриловић, Срђан Матић, Милан Церовац

Дизајн корице: Talent Factory

Штампа: Trilex

Тираж: 500

Реализацију изложбе помогли: Министарство културе Србије и Секретаријат за културу града Београда

